FCI Standard **Nr.149**
10.01.2011 (EN) **(ORG 13.10.2010)**

ENGELSK BULLDOG

(BULLDOG)

Oprindelsesland: Storbritannien

Anvendelse: Selskabshund.

Klassifikation: FCI Gruppe 2 (Pinschere, Schnauzere, Molosser- Schweiziske Sennenhunde og kvæghunde)
Sektion 2.1 (Molosserhunde af Mastiff-type)
Uden brugsprøve

Kort historik: Bulldoggen klassificeredes første gang i 1630'erne, skønt vi kan læse tidligere omtaler af lignende typer kaldet "bandogs", en betegnelse som man i dag bruger om en bestemt type kamphund. Bulldoggen blev oprindelig anvendt til udfordring af tyre, og måtte dermed kæmpe i hundearenaen, men begyndte efter 1835 en udvikling mod den type med kortere ansigt og lavstammet krop, som vi kender i dag. Den kom ind i udstillingsverdenen i 1860 og oplevede i årene efter en stor personlighedsændring. Det er en herlig "grim" hund som giver indtryk af stridbarhed, der bare gemmer på et kærligt og hengivent sind i forhold til familie og venner. Racen er en af de ældste engelske racer og er Englands nationalhund. Over hele verden forbindes den med engelsk beslutsomhed og den legendariske John Bull.



©M. Davidson, illustr. NKU Picture Library

ENGELSK BULLDOG

Helhedsindtryk: Glathåret, **temmelig** tætbygget, af ret lav statur, bred, kraftfuld og kompakt. Hovedet virker ganske stort i forhold til hundens størrelse, men ingen enkelt del må være fremhævet på bekostning af andre og dermed ødelægge den generelle harmoni, få hunden til at virke deform eller kompromittere dens kraft i bevægelserne. Ansigtet er **forholdsvis** kort, næsepartiet bredt og stumpt og skråner **let** opad, **men ikke overdrevent.** Hunde med åndedrætsbesvær er særdeles uønskede. Kroppen er **temmelig** kort og fast bygget – uden tendens til overvægt. Lemmerne er svære, muskuløse og i hård kondition. Bagparten er høj og stærk. Tæverne er ikke så pompøse eller kraftigt udviklede som hannerne.

Adfærd og Temperament:

Giver indtryk af beslutsomhed, styrke og energi. Opmærksom, modig, trofast, pålidelig og frygtløs. Dens udseende indgyder respekt, men af natur er den venlig.

Hoved: Set fra siden virker hovedet meget højt og **moderat** kort fra nakke til næsespids. Panden er flad, og skindet på og omkring hovedet er **lidt** løst og fint rynket, **uden overdrivelse**. Det må ikke virke dominerende eller rage ud over ansigtet. Fra kindben til næse er ansigtet **forholdsvist** kort, og huden **kan være let rynket**. Afstanden fra den inderste øjenkrog (eller fra stoppets centrum mellem øjnene) til næsespids **må** ikke **være mindre end afstanden fra** næsespids**en** til underlæb**ens** rand.

Skalle: Skallen er **forholdsvis** stor i omkreds. Set forfra virker den høj fra underkæbens forkant til toppen, ligesom den også er meget bred og firskåren. Fra stoppet ses en pandefure til helt på midt på hovedskallen.

Stop: **Defineret**

Ansigt: Set forfra skal ansigtets enkelte træk være ligeligt fordelt på hver sin side af en imaginær lodret midterlinje.

Næse: Næse og næsebor store, brede og sorte – under ingen omstændigheder leverfarvede, røde eller brune. Næseborene er store, brede og åbne, adskilt af en veldefineret, lige linie.

Næseparti: Kort, bredt, opadvendt og dybt fra øjenkrog til mundvig. **Hvis der er en hel eller delt hudfold over næsen, må den aldrig være til skade eller gene for øjne eller næse. Sammenklemte næsebor og voldsomme rynker over næsen er uacceptable og bør trække kraftigt ned i præmieringen.**

Læber: Overlæberne (chops) er tykke, brede, og dybe, **dækker** underkæben i siderne, **men** møder underlæben fortil. Tænderne **er ikke synlige.**

Kæber, bid: Kæberne er brede, **stærke** og firskårne. Underkæben rager **lidt** frem foran overkæben og bøjer **en anelse** opefter. Kæberne er brede og firskårne med seks små fortænder placeret i en lige linie mellem hjørnetænderne, som sidder langt fra hinanden. De store og kraftige tænder ses ikke, når munden er lukket. Set forfra ligger underkæben lige under og parallelt med overkæben.

Kinder: Godt rundede og når til siderne ud forbi øjnene

Øjne: Set forfra er de placeret lavt i skallen med god afstand til ørerne. Øjne og stop ligger på en lige linie vinkelret på pandefuren. Øjnene ligger langt fra hinanden med den yderste øjenkrog inden for kindernes kontur. De er runde og moderat store, hverken dybtliggende eller udstående. Farven er meget mørk – næsten sort – og det hvide i øjnene må ikke ses, når hunden ser direkte fremad. Fri for åbenlyse øjenproblemer.

Ører: Højt ansatte, dvs. at ørernes forkant (set forfra) følger omridset af skallen ved dens øverste hjørner, således at ørerne er placeret langt fra hinanden, så højt og så langt fra øjnene som muligt. Ørerne er små og tynde. Det korrekte er ”rosenører”, dvs. de er foldet indad bagud med den øverste eller forreste rand bøjet udad og bagud, så en del af den indvendige ørebrusk kan ses.

Hals: Moderat lang, dyb, tyk og stærk. Godt buet overlinie med **lidt** løst, tykt og foldet skind ved struben, hvor der i begge sider dannes en **mindre** hudlap (dewlap).

ENGELSK BULDOG

Krop:

Overlinie: Falder let mod ryggen lige bag skuldrene (hvor den er lavest). Derfra hæver rygraden sig mod lænden (som ligger over skulderhøjden) og fortsætter i en mere udtalt kurve mod halen, idet den danner en **let** bue - et karakteristisk træk for racen.

Ryg: Kort og stærk, bred ved skuldrene

Bryst: Bredt, fremtrædende og dybt. Krop velribbet op bag. Brystkassen rund og dyb. Går godt ned mellem forbenene. Er ikke **fladribbet**, **men har** godt hvælvede ribben.

Underlinie: Bugen er optrukken og ikke hængende.

Hale: Lavt ansat, står temmelig ret ud og vender derpå nedad. Rund, glathåret og uden frynser eller grove hår. Moderat lang – hellere kort end lang – tyk ved roden og hurtigt aftagende til en fin spids. Den bæres nedad (uden udtalt opadvendt bue ved spidsen) og bæres aldrig højere end ryggen. **Mangel på hale, indadvendte eller ekstremt stramme haler er uønsket.**

Lemmer:

Forpart: Helhed: Forbenene er korte i forhold til bagbenene, men ikke så korte, at de får ryggen til at virke lang eller nedsætter hundens bevægelighed.

Skuldre: Brede, skråtliggende og dybe, meget kraftfulde og muskuløse, så de virker som "hæftet fast" uden på kroppen.

Albuer: Lavt ansatte og godt fri af kroppen

Forben: Forbenene er meget svære og stærke, veludviklede, stillet med god bredde, tykke, muskuløse og lige, knogler i benene store og lige, ikke hjulbenede eller buede.

Mellemhånd: Kort, lige og stærk

Forpoter: Forpoterne er lige og ganske let udaddrejede. De er middelstore og moderat runde. Tæerne er kompakte og tykke, godt adskilte med fremtrædende og høje knoer.

Bagpart: Helhed: Kraftige og muskuløse bagben, **lidt** længere end forbenene. De er lange og muskuløse fra lænd til haseled.

Knæ: Knæene er drejet **ganske** let ud fra kroppen.

Mellemfod: Let vinklede, godt lavt ansat

Bagpoter: Runde og kompakte. Tæerne kompakte og tykke, godt adskilte med fremtrædende og høje knoer.

Bevægelse: Hunden synes at gå på tåspidserne med korte og hurtige skridt. Bagpoterne løftes ikke højt, men strejfer nærmest jorden, og hunden bevæger sig med en af skuldrene ret fremskudt. En sund bevægelse er af yderste vigtighed.

Pels:

Hårlag: Af fin struktur, kort, fladtliggende og glathåret (den føles kun hård, fordi den er kort og tæt, ikke ruhåret).

Farve: Ensfarvet eller "smut" (dvs. ensfarvet med sort maske/næseparti). De tilladte farver, som hver for sig skal være klare og rene, er brindle, rød i forskellige nuancer, fawn, dådyrfarvet, hvid og broget (dvs. hvid med enhver af de førnævnte farver). Leverfarvet ("dudley"), sort og sort/tan er højst uønsket.

Størrelse: Vægt: Hanner 25 kg
Tæver 23 kg

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens virkning på hundens sundhed og velbefindende.

ENGELSK BULLDOG

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Hunde, som tydeligt viser tegn på fysiske eller adfærdsmæssige abnormiteter, skal diskvalificeres.

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk bygning bør anvendes i avlen.

Seneste ændringer er med fed skrift.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl.

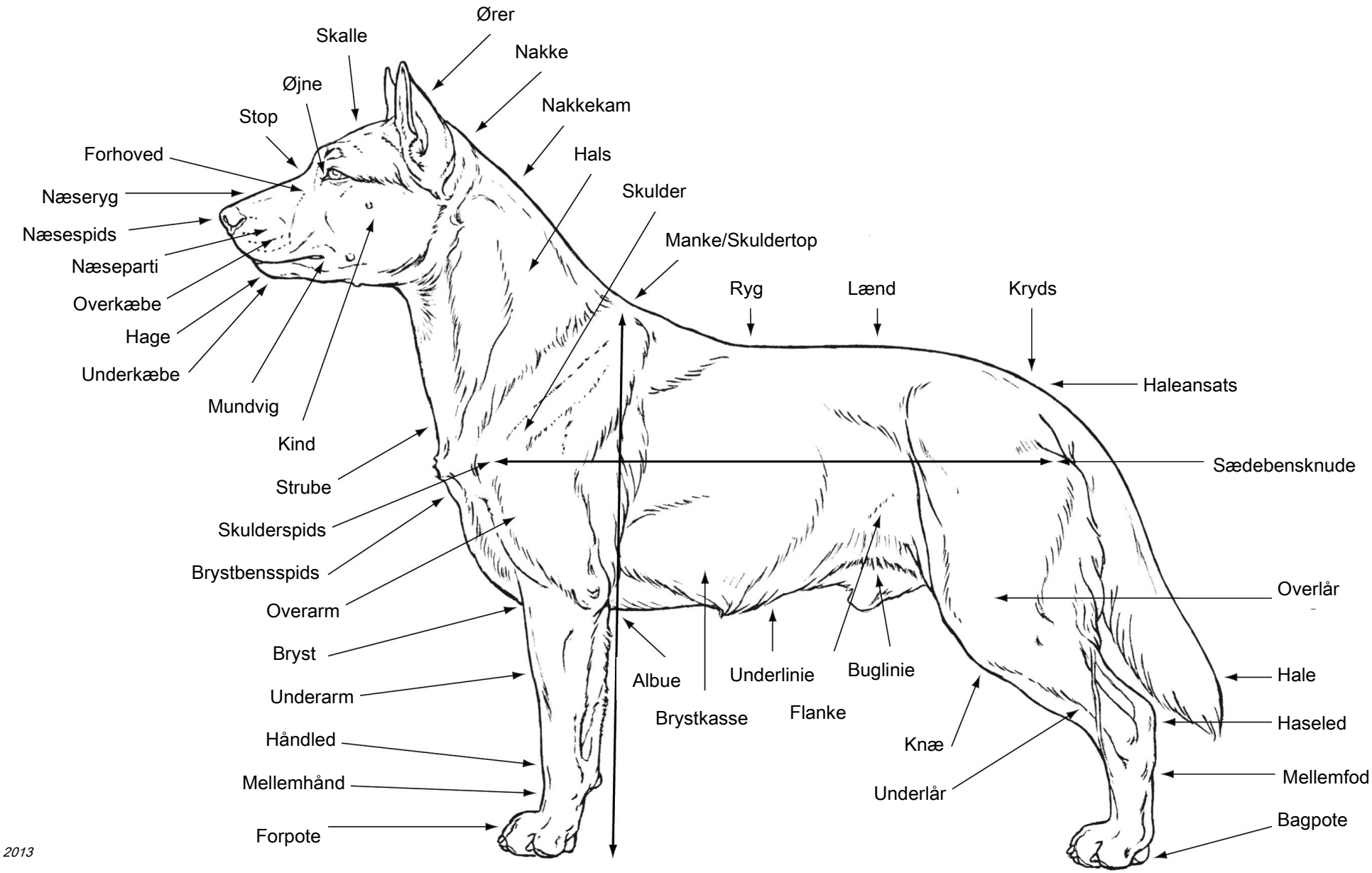
Ω Ω Ω

Standarden udgivet af FCI 10. oktober 2010

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité
DECEMBER 2017

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i FEBRUAR 2012 ¤ ¤ ¤

Anatomiske træk



Bystrup 2013